

Als aperitief: Signalen – Herman van Veen (1984)

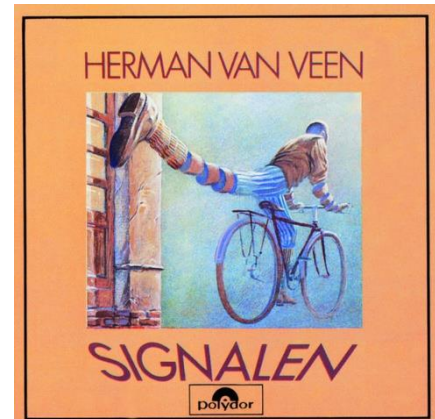
https://www.youtube.com/watch?v=MacaWvpI7YQ&list=RDMacaWvpI7YQ&start_radio=1

De dwaze moeders op het plein,
wier kinderen verduisterd zijn
en die nog steeds, de jaren door,
roepen om gehoor.
Ze schuifelen door het journaal,
geef hun een teken, een signaal:
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn,
dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn.

Gezinnen die de apartheidswaan
meedogenloos uiteen liet staan.
Ze komen toch weer bij elkaar,
voor even maar.
Want liefde is daar illegaal.
Geef hun een teken, een signaal:
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn,
dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn.

Vervolgden om geloof of ras,
vervolgden om wat vader was,
vervolgden met het schietgebed
van Jezus, Marx of Mohammed,
vervolgden om een ideaal,
geef hun een teken, een signaal:
dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn,
dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn.

De dwaze moeders op het plein,
wier kinderen verduisterd zijn
en die nog steeds, de jaren door,
roepen om gehoor.
Zoals de mijnwerkers in de mijn,
de redding moet al bezig zijn,
de anderen zijn hulp gaan halen,
het wachten is op de signalen

Openingslied: Door de wereld gaat een woord (ZJ 720)

<https://www.youtube.com/watch?v=4RWvnUjf6OA>

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
"Breek uw tent op, ga op reis,
naar het land, dat Ik u wijs."

**Here God, wij zijn vervreemden, door te luist' ren naar Uw stem.
Breng ons saam met Uw ontheemden, naar het nieuw Jeruzalem.**

Door de wereld gaat een stoet
die de ban brak van het bloed.
Die bij wat op aarde leeft
nu geen burgerrecht meer heeft.

**Here God, wij zijn vervreemden, door te luist' ren naar Uw stem.
Breng ons saam met Uw ontheemden, naar het nieuw Jeruzalem.**

Menigeen ging zelf op pad,
daar hij thuis geen vrede had.
Eeuwig heimwee spoort hem aan,
laat ook hem het woord verstaan.

**Here God, wij zijn vervreemden, door te luist' ren naar Uw stem.
Breng ons saam met Uw ontheemden, naar het nieuw Jeruzalem.**

Door de wereld klinkt een lied,
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang,
richten pelgrims hun gezang.

**Here God, wij zijn vervreemden, door te luist' ren naar Uw stem.
Breng ons saam met Uw ontheemden, naar het nieuw Jeruzalem.**

Velen, die de moed begaf
blijven staan, of dwalen af.
Hunk'rend naar hun oude land.
Reisgenoten, grijp hun hand.

**Here God, wij zijn vervreemden, door te luist' ren naar Uw stem.
Breng ons saam met Uw ontheemden, naar het nieuw Jeruzalem.**

Welkom:

Jezus roept vissers achter zich aan,
doodgewone mensen zoals wij.
Zij hoeven geen strak uitgetekende wegen te gaan,
maar paden van licht en leven aan te wijzen.
Hoop geven, muren afbreken,
vreemden tot vrienden maken,
mensen de weg voorgaan die Jezus liep.
Waar mensen zo bijeenkomen,
komen God en zijn Rijk in zicht.
Moge dat ook in ons midden gebeuren.

Gebed om ontferming:

Bidden wij vol vertrouwen tot God,
die al wat leeft in zijn liefde omvat.

L.: Mensen zijn soms vastgelopen,
verstrikt in eigen schuld.
Wees U de God die hen bevrijdt.
Heer, ontferm U over ons.

Mensen voelen zich soms minderwaardig,
zitten in zichzelf gevangen.
Wees U de God die ruimte schept.
Christus, ontferm U over ons.

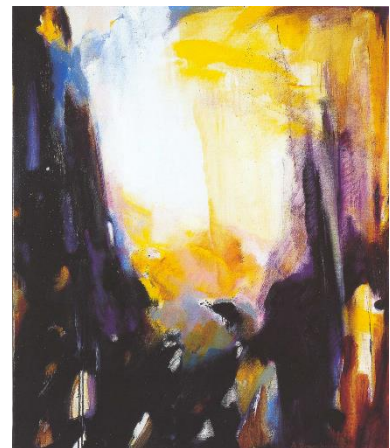
Mensen komen soms tot inkeer,
gaan een heel nieuw leven tegemoet.
Wees U de God die met hen meegaat.
Heer, ontferm U over ons.

Moge God die trouw is aan zijn belofte, ons barmhartig zijn.
Moge Hij waar wij tekortschieten, ons bij de hand nemen
en ons brengen naar het licht van zijn Koninkrijk. Amen.

Eer aan God:

God schiep de mens naar zijn beeld en gelijkenis
zodat wij Hem in de ander kunnen herkennen.
Eren wij Hem in de naaste
door elkaar lief te hebben
zoals Hij van ons houdt.
Eren wij God
door op te komen voor wie snakt
naar een vreedzaam en menswaardig bestaan.

**Eren wij God,
niet alleen in de hoge,
maar vooral hier op aarde.
Loven wij God
door te zorgen voor een hemel op aarde
voor allen die Hij liefheeft.
Dan zullen wij samen kunnen zingen:
Heilig de Heer,
God en schepper van deze wereld,
en zalig alle mensen in wie Hij werkelijk leeft,
in wie Hij welbehagen schept. Amen.**

Openingsgebed:

God, U die licht brengt in onze duisternis
en ons telkens weer oproept tot verbondenheid,
maak ons hart ontvankelijk voor uw bevrijdend woord
dat in Jezus is mens geworden.
Bevrijd ons van alles wat ons verhindert om uw droom waar te maken,
vandaag, morgen en al de dagen dat we leven mogen. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 8, 23b-9, 3)

23b In het verleden bracht God vernedering
over het land van Zebulon en over het land van Naftali,
In de toekomst brengt hij weervoorspoed in dit gebied aan de zee,
in het land over de Jordaan
en ook in de streek waar de heidenen wonen.
1 Het volk dat ronddwaalt in het donker, ziet een helder licht.
Over hen die wonen in een land vol duisternis gaat een stralend licht op.

2 Uitbundig laat U hen juichen
en U overstelpt hen met vreugde;
zij verheugen zich voor uw aanschijn
zoals er vreugde is bij de oogst
en gejuich bij het verdelen van de buit.
3 Want het drukkende juk,
de stang op hun schouders,
de stok van de drijver,
U breekt ze stuk als op de dag van Midjan.

Tussenzang: Psalm 146 (145), 7, 8-9a, 9bc-10

Refrein: Kom, Heer om ons te redden.

De Heer doet altijd zijn woord gestand,
verdrukten verschaft Hij recht.

De Heer geeft brood aan wie honger heeft,
gevangenen geeft Hij de vrijheid.

De ogen van de blinden opent de Heer,
gebrokenen richt Hij weer op.

De Heer bemint de rechtvaardigen,
de Heer behoedt de ontheemden.

De Heer geeft de wees en de weduwe steun,
maar zondaars laat Hij verdwalen.

De Heer is koning in eeuwigheid,
uw God, Sion, heerst over alle geslachten.

Tweede lezing: (1 Kor. 1, 10-13. 17)

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

10 In de naam van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters,
doe ik een beroep op u:
wees allen eensgezind,
laat er geen verdeeldheid onder u zijn;
wees volkomen één van zin en één van gevoelen.

11 Ik heb namelijk van Chloë's huisgenoten gehoord,
broeders en zusters,
dat er onenigheid onder u heerst.

12 Ik bedoel dit:
Ieder van u schijnt zijn eigen leus te hebben:
'Ik ben van Paulus.'
'Ik van Apollos.' 'Ik van Kefas.' 'Ik van Christus.'

13 Is Christus dan in stukken verdeeld?
Is Paulus soms voor u gekruisigd?
Of bent u gedoopt in de naam van Paulus?

14 God zij dank dat ik niemand van u gedoopt heb,
behalve dan Crispus en Gajus.

15 Dus niemand kan zeggen dat u in mijn naam gedoopt bent.

16 O ja, ik heb ook nog het gezin van Stefanus gedoopt;
verder zou ik niet weten dat ik iemand gedoopt heb.

17 Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen,
maar om het evangelie te verkondigen;
en dat niet met geleerde woorden,
want dan had het kruis van Christus zijn kracht verloren.

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen (ZJ 825)

<https://www.youtube.com/watch?v=A6WN9Xz9s8A>

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
Voortijdig licht waarin wij staan
Koud, één voor één en ongeborgen,
Licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
Zo zwaar en droevig als wij zijn
Niet uit elkaars genade vallen
En doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
Aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
Draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
Of ergens al de wereld daagt
Waar mensen waardig leven mogen
En elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
Wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
En van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
Zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

Evangelie: (Mt., 4, 12-23)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Mattheüs

12 Toen Jezus hoorde dat Johannes overgeleverd was,
nam Hij de wijk naar Galilea.
13 Met voorbijgaan van Nazareth
vestigde Hij zich in Kafarnaüm bij het meer,
in het gebied van Zebulon en Naftali,
14 opdat vervuld zou worden wat bij monde van de profeet Jesaja gezegd is:
15 Land van Zebulon en land van Naftali,
aan de weg naar zee, aan de overkant van de Jordaan,
Galilea van de heidenen!
16 Het volk dat in duisternis zit
heeft een groot licht gezien,
en over hen die in het land
en in de schaduw van de dood zitten,
over hen is een licht opgegaan.
17 Vanaf toen begon Jezus te verkondigen.
Hij zei: `Bekeer u, want het koninkrijk der hemelen is ophanden.'

18 Toen Hij eens langs het meer van Galilea liep,
zag Hij twee broers – Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas – het net
uitwerpen in het meer; want het waren vissers.

19 Hij sprak hen aan:

‘Kom achter Mij aan, en Ik zal jullie tot vissers van mensen maken.’

20 Meteen lieten ze hun netten achter en volgden Hem.

21 Verderop zag Hij nog twee broers, Jakobus van Zebedeüs
en zijn broer Johannes;

ze waren in de boot met hun vader Zebedeüs hun netten aan het klaren.

Hij riep hen.

22 Meteen lieten ze de boot en hun vader achter en volgden Hem.

23 Hij trok rond in heel Galilea,
terwijl Hij in hun synagogen onderricht gaf,
de goede boodschap verkondigde van het koninkrijk,
en elke ziekte en elke kwaal onder het volk genas.

Overweging(en):

Het is de tijd van het jaar dat veel catechesewerkingen (1e communie en vormsel) terug
opstarten en zo zijn instapvieringen en kruisjesopleggingen voorzien. Voor veel kinderen
(én gezinnen) een niet evidente gelegenheid om een kerk van binnen te zien !

Onze catechisten zijn daar gelukkig op voorbereid en zo voorzien ze vaak een leerzame
verkenningronde. Eén van de kinderen vroeg wat al die afbeeldingen aan de muur
waren ... : een kruisweg, per zogenaamde statie verwijzend naar die verschrikkelijke
laatste dag van Jezus. Waarbij een ander kind na de uitleg zei: "mijn oma heeft ook een
kruisweg gehad." Hilariteit bij sommigen, maar dankzij een alerte en empathische reactie
van de catechiste een onvergetelijk moment. Inderdaad zei ze: "de kruisweg dat is het
leven zoals het is, dat is het leven van elke mens. Wat volgde was een boeiende
vergelijking. Over wat er allemaal kan mislopen in een leven, ontgoochelingen en
verdriet. Het verhaal van vallen en weer opstaan. De Simon van Cyrene die op het juiste
moment opduikt en mee helpt dragen; de woorden en gebaren van troost van de
Veronica; de moeder die nabij is, onmachtig... Mooi dat mensen dus hun kruis niet alleen
moeten dragen en dat het onze roeping is mee te helpen dragen.

"En waarom laat God dat allemaal toe ?", zo merkte een vormeling op. Dat is niet simpel
om uit te leggen, zei de catechiste. Het is niet Gods wil dat mensen lijden. Maar door zelf
het lijden niet uit de weg te gaan, het kruis niet te ontlopen, heeft Hij getoond solidair te
willen zijn met iedereen die lijdt. Anders gezegd: God gaat met ons mee ook wanneer
ons leven moeilijk en zwaar is. Zware turf, en dat alles bij het bekijken van een
kruisweg in een kerk.

Maar het was nog niet gedaan. We kwamen tenslotte bij de laatste statie, de verrijzenis.
Nieuw leven. Hoop dat er aan het eind van de tunnel licht zal zijn (om het met een
zinsnede van Herman van Veen te zeggen). Niet simpel om dat te geloven want we
weten zo weinig over het leven na de dood. We hopen en vertrouwen erop dat God ons
dat zal schenken.

Maar gelukkig mag je het soms meemaken dat mensen hier en nu nieuw leven vinden na
een zware periode van pijn, lijden en verdriet. Ook hiervan wisten de kinderen - je moet
ze niet onderschatten - voorbeelden te geven.

Ik vroeg meteen aan hen of ze ook lichtpuntjes zien. Vandaag als we het nieuws volgen
en bekijken zouden we daaraan twijfelen. Ik moet geen voorbeelden geven, ze slaan er
ons mee om de oren tot we murw zijn. Als je de media mag geloven, zijn we, net als in
het Evangelie van vandaag, "een volk dat in het duister zit."

Maar belangrijk ook, zoals vandaag in het evangelie roept Jezus enkele mensen om licht
in de duisternis te brengen, want alleen kan Hij het niet. De boodschap die hij brengt
heeft iets van een vuur dat overslaat, dat mensen enthousiasmeert en hoop geeft.

Misschien denk je: dat zou nu niet meer lukken.

Die apostelen, wat waren ze naïef, goed gelovig en braaf. Vergis u niet. Misschien is dat
juist één van de grote misvattingen. Apostelen zijn verre van koude plaasteren beelden,

mensen die niet lachen en huilen, die zich niet kwaad maken, die niet ontroerd kunnen zijn, mannen in lange witte kleren, dromers die in onze wereld niet thuishoren. Neen, apostelen zijn/waren mensen zoals u en ik, met hun gaven en met hun opgaven... maar altijd mensen die zich geroepen wisten om licht te brengen in de duisternis, om teken van hoop te zijn. In onze harde, versteende en vaak meedogenloze wereld hebben we denk ik vooral nood aan mensen met een groot, warm en blijmoedig hart. Mensen die zorg dragen voor mekaar en voor de zwaksten, mensen met het hart op de juiste plaats. Wie voelt zich geroepen ? Onze vormelingen zagen het zitten ! Er is dus nog hoop ...

(Miguel Dehondt)

Van echte wereldleiders verwacht je uitspraken als: "the world first", "de wereld op de eerste plaats". Maar wat horen we in de realiteit steeds vaker? "America first", "China first", "Russia first", "Brexit first", "Israël first", "Iran first". Kortom "Mijn land, mijn regels en mijn dromen hoe de wereld er moet uitzien". De wereld lijkt zich steeds meer op zichzelf terug te plooiën. De internationale verbondenheid maakt plaats voor nationale belangen, economisch eigenbelang, en een groeiend wantrouwen. Vrede, evenwaardigheid, respect en rechtvaardigheid staan op de tocht.

We leven in een tijd van transitie. Dat woord duikt steeds vaker op in krantenkoppen. Economisch, ecologisch, maatschappelijk: we bewegen naar iets nieuws, maar weten nog niet wat het zal worden. De toekomst is onzeker. Net zoals in 2020, het eerste ambtstermijn van president Trump, voelen mensen verwarring, onrust en soms ook wanhoop. Maar tegelijkertijd groeit het besef dat we het samen zullen moeten doen. Wereldwijd. Lokaal. Als kerken. Als mensen van goede wil.

Vandaag bidden we in de kerk — samen met alle grote christelijke kerken in ons land en over de hele wereld — voor meer eenheid. Voor openheid naar elkaar toe. Voor een dialoog die verder gaat dan theologische verschillen, en waarin we samen staan voor gerechtigheid, vrede, en zorg voor onze kwetsbare planeet. Eenheid in verscheidenheid blijft een werelddroom!

Wie luistert naar Jezus bij het begin van zijn optreden, hoort hoe God de eerste stap zet naar een nieuwe tijd. "Kom tot inkeer", roept Jezus. "Verander van richting". Draai je om. Kies een ander pad. Weg van egoïsme, haat en verdeeldheid. Word wegbereider voor vrede. Voor echte gerechtigheid. Voor Gods droom met deze wereld. Durven we dat? Willen we leven in harmonie — met elkaar en met onze leefomgeving?

Als wij geroepen zijn lichtdragers te zijn, laten we dan ook licht zien. Niet duisternis. Laten we bouwen in plaats van afbreken. Vrede zaaien in plaats van polariseren. Zijn we wegbereiders van het Koninkrijk Gods? Of staan we in de weg? Zijn we — soms ongemerkt — roddelaars geworden? Stokers? Mensen die elkaar veroordelen op sociale media?

Mattheüs laat zien dat je geen bijzondere status hoeft te hebben om geroepen te worden. Jezus roept vissers. Geen rijke elite, geen beleidsmakers, geen mensen met macht. Maar mensen van elke dag. Gewone mensen. Daar, midden in het gewone doen, gebeurt het: "Ik zal jullie vissers van mensen maken."

Wat een beeld! Vissers van mensen... Mensen optillen uit onzichtbaarheid, uit uitzichtloosheid. Mensen hun waardigheid teruggeven. Hun toekomst.

Ook vandaag, in deze onzekere tijden, klinkt die roepstem. Durf jij lichtdrager te zijn — in het kleine, het alledaagse? Laat jij je raken, bemoedigen, of zelfs uitdagen om op te staan voor samenwerking, rechtvaardigheid zonder klassenjustitie, solidariteit zonder voorwaarden?

Daar, precies daar, komt het Koninkrijk van God aan het licht.

Wees drager van dat echte licht.

En leef naar dat licht toe.

(Hans Devos)

Een groot licht

Johannes de Doper was gevangen genomen.
Voor Jezus, zijn volgeling,
zat er niets anders op
dan de wijk te nemen.
Hij trok naar het donkere noorden,
naar het Galilea van de heidenen.
In dat grensgebied, ver van Jeruzalem,
daar begon Hij zijn prediking.
Daar ook zocht Hij zijn eerste medestanders
om daadwerkelijk gestalte te geven
aan zijn Boodschap van licht en bevrijding.
In de duisternis van het leven
kwam Hij genezend en weldoend aan het licht.
Zo werd de profetie van Jesaia waar:
Hij was als de zon,
die de schaduw van de dood verdreef.

Zijn leven is ook voor ons een licht.
Hij roept ons op
om solidair te zijn in zorgen en nood,
om samen de duisternis te verdrijven.
Hem volgen is: in woord en daad
lichtdragers zijn.
Zijn licht kan blijven stralen,
als wij mensen worden als Hij:
levend in het licht van God
en delend van zijn levensnabije warmte.
Alleen zo komt zijn Koninkrijk nabij.

(Wim Holterman osfs)

Dat wij in elkaar zien
wat Gij in ons ziet:
uw beeld en gelijkenis.

Wie die ander ook is,
niemand minder
dan uw mens is hij.

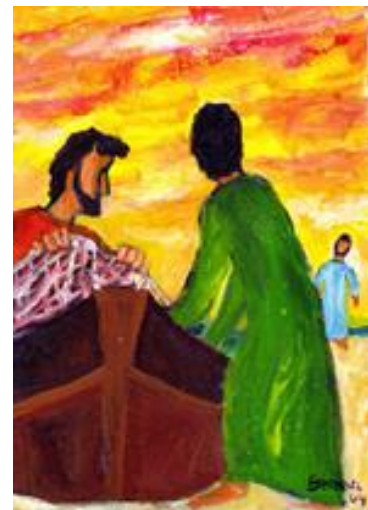
Dat wij hem noemen
bij zijn diepste naam,

hem aanspreken
op zijn glanzende kern.

O God
dat wij elkaar
herkennen en omhelzen

als scheppingen
van één en dezelfde hand,

als kinderen
van één en dezelfde Vader. (Hans Bouma)

Mij inzetten voor uw Kerk?
 Met zo weinig mensen nog...
 Met zo'n grijs publiek...
 Rondom mij zegt men:
 'Dat is vergeefse moeite.'
 Maar diep in mij
 blijft Gij mij onweerstaanbaar voortstuwen.
 Gij doet een appél op mij.

Mij inzetten voor uw Kerk?
 Met zulke trage veranderingen...
 Met zoveel tegengestelde meningen...
 Rondom mij lacht men:
 'de Kerk loopt op haar einde.'
 Maar diep in mij
 drijft een kracht mij voort
 om uw Boodschap door te geven.
 Gij doet een appél op mij.

Mij inzetten voor uw Kerk?
 Met meer vragen dan antwoorden...
 Met grote onwetendheid over morgen...
 Rondom mij leeft men anders:
 'er is ook leven zonder Kerk.'
 Maar diep in mij
 brandt het onblusbaar verlangen
 om met uw mensen op weg te gaan.
 Gij doet een appél op mij.

Iets in mij – sterker dan mezelf –
 blijft mij aantrekken in uw Kerk.
 Uit haar verleden licht voor mij haar toekomst op.
 Ze is te zoeken in de verhalen
 over nieuwe Geestkracht
 doorheen ballingschap,
 over nieuw Opstaan
 na eerst loslaten en sterven.

Als ik dan toch maar weer eens voel:
 het haalt allemaal niets uit,
 als ik dan toch maar weer eens denk:
 ik geef het beter op,
 doe dan weer een appél op mij, God. (naar Jean-Paul Vermassen)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God,
 die vrede in de wereld wil,
 die ons vraagt aan die vrede mee te bouwen,
 zodat leven in geluk mogelijk wordt voor iedereen.

Ik geloof in Jezus Christus,
 die ons bevrijdt van angst en vooroordelen,
 en die ons doet hopen,
 de dood voorbij.

Ik geloof in de Geest,

die gerechtigheid schept,
die ons verantwoordelijk maakt om,
door inzet en inkeer,
een wereld uit te bouwen die bewoonbaar is voor allen.

Ik geloof in een gemeenschap
die deze taak op zich neemt.
Ik geloof in een God die belooft
dat Hij ons leven zal voltooien
in zijn Rijk van vrede voor altijd. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor alle mensen dwalend in de duisternis
omdat ze niet meer weten wie zij moeten geloven in onze dagelijkse wereld.
Dat zij licht mogen zien en U en uw Blijde Boodschap
op het spoor mogen komen. Laat ons bidden...

Bidden wij voor alle angstige mensen,
mensen die het licht niet meer zien
en verloren lopen in hun eigen leven.
Dat zij zin en goesting in het leven mogen vinden. Laat ons bidden...

Bidden wij voor alle mensen die geen Koninkrijk van God kunnen waarnemen
omdat zij ongelukkig zijn.
Het leven heeft hen pijn gedaan door tegenslag, geweld en vernedering.
Dat er mensen op hun weg komen die zijn als licht in de duisternis.
Laat ons bidden...

Lied: Stem die ons roept (ZJ 776)

<https://www.youtube.com/watch?v=Y1Gs-sSEdco>

Stem die ons roept, Vader die draagt,
Rots van vertrouwen aan mensen gewaagd.
Herder die hoedt, niemand verloren,
ieder als beeld van uw liefde herboren.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Mensen gegeven, getrouw aan elkaar,
verbonden voorgoed in dat oude gebaar:
brood om te worden, wijn om te delen,
wij dragen uw kracht om de wereld te helen.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Handen geopend voor iedere nood,
geloof zonder daden geleidt naar de dood.
Geloven is doen wat de woorden beleden,
geloven is werken voor recht en voor vrede.

**Woord van God is wat Hij doet:
Hij geeft leven in overvloed.**

Gebed over de gaven:

Goede God,
U gunt ons het goede.
Aanvaard uit onze handen deze bescheiden gaven van brood en wijn
en maak ons tot een gemeenschap,
verbonden met U en met elkaar.
Doe ons samenzijn in de geest van Jezus van Nazareth,
vandaag en alle dagen dat we leven mogen. Amen.

Groot Dankgebed:

God, onze Vader,
wij willen U danken voor al die mensen,
die, door de eeuwen heen, uw oproep hebben gehoord en beantwoord.

Wij danken U voor al die mannen en vrouwen
die op stap zijn gegaan naar een betere wereld,
naar de realisatie van uw Rijk van vrede en gerechtigheid.

Wij danken U voor hen die ons in vreugde en verdriet nabij zijn,
voor hen die onbaatzuchtig weten te delen,
voor de moedigen, die het nooit opgeven.

Wij kijken met bewondering op naar Jezus,
omdat Hij ons uw droom voorgeleefd heeft
hoe wij met elkaar kunnen omgaan
armen kunnen helpen,
bedroefden kunnen troosten,
voor zieken kunnen zorgen
en een hart kunnen hebben voor mensen die nergens meetellen.

Om zijn voorbeeld,
om de manier waarop U ons lief hebt
willen wij U danken en zeggen daarom: **Heilig ...**

God, onze Vader, die het vuur van uw liefde gelegd hebt
in de harten van de mensen,
hou dit in ons brandend.
Zend ons uw Geest om te doen wat Jezus deed.
Naar zijn voorbeeld zijn wij hier samen
om het brood te delen met elkaar.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

God, wij danken U
omdat U Jezus niet in de steek gelaten hebt,
maar Hem nieuw leven gegeven hebt voor altijd.

Jezus heeft ons geleerd
dat niemand groter liefde heeft
dan Hij die zijn leven geeft voor de andere.

Moge die Boodschap in ons verder groeien.

Zo kan in verbondenheid van de ene mens met de andere
wereldwijd een nieuwe wereld ontstaan
van vrede en vriendschap.

Door Jezus en met Hem en in Hem
moge zo Gods Rijk meer en meer gestalte krijgen,
vandaag en alle dagen die komen
tot in uw eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

"Kom achter Mij aan. Ik zal van jullie vissers van mensen maken.
Kom en bid met Mij tot mijn en uw Vader, zoals Ik het u heb geleerd":

Onze Vader...

Waar wij onszelf zoeken, God,
klinkt uw woord: "Gooi uw netten uit om mensen op te vangen".
Waar uw opdracht ons zwaar valt,
zegt U: "Vrees niet. Ik ben met u".
Blijf ons nabij met uw Woord en uw genade
die ons tot doeners van uw Boodschap maken.
Dan zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk,...

Vredeswens:

God,
wat wij 'vrede' noemen, is vaak geen 'vrede' in uw ogen.
Laat ons niet berusten in valse vrede,
niet zwijgen uit zelfbehoud,
niet buigen voor geweld,
maar laat ons onze stem verheffen voor ontrechten en minder bedeelde.
Leer ons hongeren en dorsten en zoeken naar gerechtigheid.
Dan zal geboren worden wat de engelen destijds bedoelden met:
"vrede op aarde aan alle mensen".
Die Godsvrede zij altijd met u

Lam Gods

Communie

Lied: Mens voor de mensen zijn (ZJ 509)

https://www.youtube.com/watch?v=6z2H-V_MZV8

**Refr.: Mens voor de mensen zijn, Herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.**

God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam,
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan. *refrein*

Genade zaait Hij als zaad in hun hart,
zijn Geest vernieuwt de tijd en heelt de smart. *refrein*

Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht. *refrein*

Zieken omarmen, hun tranen verstaan,
met hen de kruisweg ten einde toe gaan. *refrein*

Gods woorden spreken aanstekelijk echt,
zijn liefde tonen en doen wat Hij zegt. *refrein*

Licht in het duister zijn, laaiende vlam,
mens van vertrouwen zijn, zijn wie men kan. *refrein*

Van God gezonden, deemoedig en vrij,
teken van vrede zijn zo trouw als Hij. *refrein*

Slotgebed:

Goede God,
wij hebben hier uw Woord beluisterd en uw roepstem gehoord.
Maak van ons vissers van mensen om te helen wat gebroken is,
om licht te brengen waar duisternis heerst. Wilt U ons daartoe zegenen
zodat we voor elkaar een zegen kunnen zijn. Amen.

Zegen en zending:

Dessertje:

Heer,
wij zijn al lang geen vissers meer,
onze roep is verstomd
en onze kerken lopen leeg.

Maar
telkens wij uw naam durven noemen
komt er iets
als de smaak van zout
in onze mond
en het verlangen naar de open zee.

Heer,
wij hebben de hele nacht gezwoegd
en niets gevangen
maar op uw Woord
en aangespoord door uw Geest
werpen wij vandaag nog
de netten over een andere boeg -

dan bezingen wij opnieuw
de kracht van het water
en de golven waarop het Petrus droeg -

schenk ons één Woord, Heer,
dat is genoeg. (Christina Ceulemans)